

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/17
1475 S. İşK/14

T.C.
YARGITAY
9. Hukuk Dairesi

Esas No. 2016/5702
Karar No. 2019/15058
Tarihi: 04.07.2019

● ARALIKLI GEÇEN ÇALIŞMALARIN KIDEM TAZMİNATI HESABINDA BİRLEŞTİRİLEBİLMESİ İÇİN HER BİR DÖNEMİN KIDEM TAZMİNATINI HAK EDECEK ŞEKİLDE SONA ERMİŞ OLMASININ GEREKMESİ

ÖZETİ olmadığını savunmaktadır. Davacı, ilk dönem çalışması sonunda işyerine kendi el yazısıyla yazıp imzalayarak verdiği istifa dilekçesinde aynen “Mağazanızda çalışmakta olduğum satış danışmanlığı görevinden istifa etmek istiyorum, kabulünü arz ederim” yazmıştır. Görüleceği üzere bu istifa dilekçesinde askerlikten bahsedilmemektedir. Nitekim istifa dilekçesinin tarihi 01/11/2003 olup, davacının askere gitme tarihi ise 21/08/2004’tür. İstifa dilekçesi ile askerlik arasındaki zaman farkı da dikkate alındığında, ilk dönem sonundaki işçi feshinin askerlik nedeni ile olduğunun kabulüne imkan yoktur.

Açıklanan nedenle, davacının ilk dönem çalışmasının davacı işçi tarafından haklı neden olmaksızın feshedildiği kabul edilerek kıdem tazminatı talebinin sadece ikinci dönem çalışması için hesaplanıp hüküm altına alınması gerekirken, dönemlerin birleştirilmesi hatalıdır.

Dava dilekçesindeki açıklamalar ile dosyadaki bilgi ve belgelerden, davacının ikinci dönem çalışmasını da işyerinde yaşadığı olumsuzluklar nedeniyle işyerini

terk etmek suretiyle kendisinin sonlandırdığı, işveren feshinin söz konusu olmadığı sabittir. Hakkı nedenle dahi olsa, iş akdini fesheden tarafın ihbar tazminatı talep edemeyeceği gözetilmeden buna yönelik talebin reddi yerine kabulü de hatalıdır.

DAVA: Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen kararın, temyizden incelenmesi süresi içinde duruşmalı olarak davalı vekili tarafından istenilmiş ise de; HUMK.nun 438. maddesi gereğince duruşma isteğinin miktardan reddine ve incelemenin evrak üzerinde yapılmasına karar verildikten sonra Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor sunuldu, dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

A) Davacı İsteminin Özeti:

Davacı vekili; müvekkilinin davalı işyerinde satış sorumlusu olarak 2002 yılı Şubat ayı ile 2003 yılı Aralık ayı arasında yaklaşık 17 ay çalıştığını, 2004 yılında askerlik görevini yapmak üzere ayrıldığını, bu dönem çalışmasının SGK'ya bildirilmediğini, aynı görevle 2006 yılı 6. ayında tekrar aynı işverende çalışmaya başladığını, işyerindeki çalışma koşullarının ağırlığı ve uzun süreli çalışmalar sebebiyle 04/03/2007 tarihinde beyin kanaması geçirdiğini, tedavisine devam ederek çalışmasını sürdürdüğünü, fazla çalışma ve yüksek efor bekleyen işverenin baskısı sonucu 2008 yılının 7. ayında istifa ettirilerek işten ayrıldığını iddia ederek; kıdem ve ihbar tazminatları, yıllık ücretli izin, fazla mesai, ulusal bayram ve genel tatil ile satış primi alacaklarının davalıdan tahsilini talep etmiştir.

B) Davalı Cevabının Özeti:

Davalı vekili, davanın reddini talep etmiştir.

C) Yerel Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece, toplanan kanıtlar ve bilirkişi raporuna dayanılarak davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

D) Temyiz:

Kararı, davalı vekili temyiz etmiştir.

E) Gerekçe:

1-Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davalının aşağıdaki bentlerin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde değildir.

2-Davacının davalı işyerindeki ilk dönem çalışmasının sona erme şekli, uyumsuzluk konusudur.

Davacı, askerlik nedeniyle ayrıldığını iddia etmekte, davalı ise ayrılış nedeninin askerlik olmadığını savunmaktadır. Davacı, ilk dönem çalışması sonunda işyerine kendi el yazısıyla yazıp imzalayarak verdiği istifa dilekçesinde aynen “Mağazanızda çalışmakta olduğum satış danışmanlığı görevinden istifa etmek

istiyorum, kabulünü arz ederim” yazmıştır. Görüleceği üzere bu istifa dilekçesinde askerlikten bahsedilmemektedir. Nitekim istifa dilekçesinin tarihi 01/11/2003 olup, davacının askere gitme tarihi ise 21/08/2004’tür. İstifa dilekçesi ile askerlik arasındaki zaman farkı da dikkate alındığında, ilk dönem sonundaki işçi feshinin askerlik nedeni ile olduğunun kabulüne imkan yoktur.

Açıklanan nedenle, davacının ilk dönem çalışmasının davacı işçi tarafından haklı neden olmaksızın feshedildiği kabul edilerek kıdem tazminatı talebinin sadece ikinci dönem çalışması için hesaplanıp hüküm altına alınması gerekirken, dönemlerin birleştirilmesi hatalıdır.

3-Dava dilekçesindeki açıklamalar ile dosyadaki bilgi ve belgelerden, davacının ikinci dönem çalışmasını da işyerinde yaşadığı olumsuzluklar nedeniyle işyerini terk etmek suretiyle kendisinin sonlandırdığı, işveren feshinin söz konusu olmadığı sabittir. Haklı nedenle dahi olsa, iş akdini fesheden tarafın ihbar tazminatı talep edemeyeceği gözetilmeden buna yönelik talebin reddi yerine kabulü de hatalıdır.

4-Davacının fesih tarihindeki son ücreti de uyuşmazlık konusu olup davacı net 1.200,00 TL. ücret aldığını iddia etmekte, davalı ise kayıtlardaki ücreti savunmaktadır. Bir davalı tanığının davacının son ücretinin 900,00 TL. olduğu şeklindeki beyanı ve davacının işyerinden ayrılırken imzaladığı ibraname içeriğinden, davacının son ücretinin net 900,00 TL. olduğu anlaşılabilir olup, davacının son ücretinin net 900,00 TL. kabulü yerine iddia gibi net 1.200,00 TL. kabulü de isabetsizdir.

F) SONUÇ:

Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı nedenlerden dolayı BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 04.07.2019 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.